

מ"ת 815/03/14 - מדינת ישראל נגד מוסא אבו דיאב

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 815-03-14 מדינת ישראל נ' אבו דיאב(עציר)

בפני כב' השופטת מרים קסלסי
המבקשת מדינת ישראל
נגד מוסא אבו דיאב (עציר)
המשיב

ע"י עו"ד אסעד בסאם

החלטה

מבוא

בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים של המשיב אשר הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה, כשהוא נוהג במונית ואינו מורשה לנהוג בסוג רכב זה וכשרישיונו פקע מעל לשה חודשים. עבירה אחת נעברה **ביום 15/2/14** והשניה **ביום 3/3/14** שהביאה למעצרו.

בנוסף קיים כתב אישום תלוי ועומד נגד בתיק פ"ל **7000-11-12**, המייחס לו עבירות דומות שנעברו **ביום 29/10/12**. בתיק זה הוצא ע"י כב' השופט ריבלין צו הבאה והוא תלוי ועומד זמן רב בשל אי התייצבותו של המשיב לדיונים.

מקור הפסילה הוא בגזר דין שניתן ע"י כב' השופט נ. מהנא ביום 1/8/12 בפ"ל **1778-02-12** שם נהג הנאשם בזמן פסילה שהושתה עליו קודם לכן ע"י משרד הרישוי, וכשרישיונו פקע. המשיב נדון **על פי הסדר טיעון ל-7 ימי מאסר, 30 ימי פסילה, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי בן 3 חודשים**. היות שהנאשם לא הפקיד רישיונו מאז ועד היום, חודש הפסילה טרם רוצה.

תנאי המאסר והפסילה שהושתו בפ"ל 1778-02-12 חבי הפעלה באישום הנוכחי, באשר נעברו מאז שתי עבירות נוספות.

המשיב טען להגנתו כי סבר שחודש הפסילה הסתיים זה מכבר, רישיונו אבד במעצר או נמסר לבא כוחו שיפקיד עבורו (שתי תשובות סותרות שמסר במועדים שונים), ולעניין תוקף רישיונו לא ידע שפקע, אם כי הודה שלא הלך למשרד הרישוי לברר או לקבל רישיון חדש.

קודם לכן **ביום 3/6/12** המשיב גרם לתאונת דרכים (אי שמירת מרחק) תוך שהוא נוהג במונית ואינו מורשה לנהוג בסוג רכב זה. **ביום 14/2/13 נדון בהעדרו ע"י כב' השופט א. טננבוים ל-8 חודשי פסילה.** (ת"ד 8844-10-12).

יצוין כי בכל הפעמים נהג הנאשם במונית (מוניות שונות) כשהוא אינו מורשה לנהוג על רכב זה. מעדותו של אביו בפני, שביקש לערוב לו, עולה כי בחצר הבית בו מתגוררים המשיב ומשפחתו והוריו, מתנהל עסק של שטיפת מוניות.

ראיות לכאורה

משאין מחלוקת כי בשלושת המועדים המשיב נהג, ומשגזר הדין הפוסל את רישונו ניתן בנוכחותו ובנוכחות בא כוחו, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה לפי **סעיף 67 לפקודת התעבורה**. בנוגע להיות רישיון הנהיגה לא בתוקף, הרי שזו עבירה בעלת אחריות קפידה ולידיעתו של הנאשם או עצימת עיניו יש משמעות בגזר הדין אך לא לעצם ההרשעה. מכאן, שלא רק שקיימות ראיות לכאורה, ניתן לומר כי הרשעתו של הנאשם בכל העבירות ובוודאי שבחלקן די וודאית.

מסוכנות הנאשם

מסוכנות הנאשם נובעת מעצם נהיגתו החוזרת ונשנית מבלי שהוא טורח להסדיר את רישיון נהיגתו. היות שהרכבים בהם הוא נוהג הן מוניות מזדמנות, כשהוא ואביו מנהלים עסק הקשור למוניות, בחצר ביתם, הרי שהפיתוי לנהוג והזמינות של הרכבים הללו לידי של הנאשם גדולים.

מיותר לציין כי כל אותן עבירות ונסיעות במוניות בוצעו בידיעת אביו שמבקש לפקח עליו כחלופת מעצר.

יודגש כי בכל פעם שנעצר המשיב לבדיקה, הוא נעצר בעקבות עבירת תנועה שביצע כשברכבו נוסעים: פעם אחת לא נתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה (2 נוסעים ברכבו), פעם שניה הסיע את שתי בנותיו הקטינות מבלי שהן חגורות בחגורות בטיחות ובכסא בטיחות מתאים וכשהן עומדות על המושב האחורי ופעם שלישית (לא ידוע אם היו נוסעים) - לא ציית לחצים שבדרך.

באופן כללי, הנאשם נוהג משנת 2004 ולחובתו 31 הרשעות קודמות (שתי תאונות דרכים, נהיגה בפסילה והיתר ברירות קנס שונות), כמות העבירות אינה גבוהה באופן יחסי למועד הוצאת הרישיון, בהנחה שנהג בכל אותן השנים, אולם קיומן של שתי תאונות והסעת בנות קטינות כשהן עומדות על המושב האחורי, מלמדת על נהיגה פזיזה ולא אחראית.

אי התייצבות לדיונים

מעבר לשני תיקי תעבורה כמפורט לעיל, תלויים ועומדים כנגד הנאשם שני תיקים פליליים שעניינם העסקת עובד זר, הסעת שב"ח והפרעה לשוטר עבירות שנעברו לכאורה בשנת 2010 ו-2011, אלא שהדין בהם טרם החל לגופו של ענין, שוב בשל אי התייצבותו של המשיב (**פ"ל 23166-10-12 ופ"ל 39234-04-12**).

את בעיית אי ההתייצבות לדיונים ניתן לפתור בדרך כלל בהפקדת ערבויות מתאימות, אולם במקרה הנוכחי, ערבויות

שהופקדו במ"י 8728-10-12 (₪ 3,000 במזומן וערבות צד ג' של 3,000 ₪) להבטחת התייצבותו בתיק 7000-11-12 לא הועילו. המשיב חייב 570,000 ₪ בהוצל"פ ויתכן כי קהו חושינו לגבי האפשרות שיפסיד את כספי הפקדון. כיצד במצב כזה ניתן לדרוש פעם נוספת ערבויות ולסבך את צדדי ג' שלא באשמתם. בשל העובדה שהנאשם חייב בהוצל"פ סכומים נכבדים, גם אם ילווה כספים מצדדים שלישיים לצורך הפקדה כספית גבוהה, לא יוכל להתחייב להם כי הם יוחזרו בסוף ההליך המשפטי, באשר כספים אלו "נחשבים" לכספי המשיב - החייב בהוצל"פ ועיקול שמוטל עליהם מונע החזרתם, אלא בצו ראש הוצל"פ.

האם קיימת חלופת מעצר הולמת?

הסנגור הציע מעצר בית חלקי, כפי שהושת על המשיב במ"י 8728-10-12, אולם מעצר זה וערבויות שהופקדו לא גרמו להתייצבותו של הנאשם לדיון בתיק 7000-11-12 וגם לא בתיק נוסף שנשפט כאמור בהעדרו ומאז כאמור נעברו עוד עבירות והליכים תלויים ועומדים.

האם מעצר בית מלא יכול לשמש חלופה הולמת למעצר?

בתחילה התייצבו שלושה מקורבים שהצעתם לשמש כמפקחים נשללה בשל עברם הפלילי שהצהירו כי לא קיים והודו בו רק לאחר בדיקת ב"כ המבקשת במסוף המשטרה.

לאחר קבלת ערר בו הוחלט כי יש לאפשר למשיב להציג בפני מפקחים אחרים, התייצבו אביו של המבקש וחמו. השניים אמנם נעדרי עבר פלילי, אך קרבתם המשפחתית למשיב מעלה בי ספק האם ידווחו על הפרת מעצר הבית ע"י המשיב.

זאת ועוד, קיומו של עסק של רכבים בחצר הבית, המחייב הסעתם ולו למספר מטרים, שלא לומר בכבישים עירוניים כפי שנסע המשיב, מהווה פיתוי גדול לנהוג. **כל התנאים הללו לא יכולים בעיני להוות תנאים בהם חלופת המעצר תהא סבירה ותפחית מסוכנות המשיב.**

אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

על אף האמור לעיל, אם קצין מבחן יתרשם אחרת ויוצגו בפניו חלופות מוצלחות יותר (מעצר בית במקום המרוחק מביתו ומהעסק, במקום המאפשר הפעלת איזוק אלקטרוני, מפקחים שאינם בני משפחתו מהמעגל הראשון וערבויות כספיות גבוהות), כי אז אשקול בשלישית הבקשה.

אני ערה להנחיית בית המשפט העליון **בבש"פ 478/12 פריח אלעסאם** (23/1/12) להימנע ככל שאפשר מתסקירי מעצר, בשל העומס המוטל על שירות המבחן, אולם הדבר לא נעשה במקרה זה באופן "אוטומטי", נהפוך הוא יש בהפנייה כדי להשאיר דלת פתוחה למשיב לשנות החלטתי.

אשר על כן מפנה המשיב לתסקיר מעצר.

עמוד 3

קובעת התיק ליום 20/3/14 שעה 9:00. שירות המבחן יעשה כל מאמץ לעמוד במסגרת הזמן שהוקצב ויחווה דעתו הן לעניין המסוכנות והן לעניין חלופות מעצר ראויות.

ביום 20/3/14 נקבעו הקראות בתיק העיקרי נשוא הבקשה ובתיק 7000-11-12, עד אז אני מניחה שניתן לגבש עמדה כוללת לענין תשובות הנאשם לאישומים וגם אם ימצא לנכון לכפור, הרי שההליך יתמשך לכל היותר 3 חודשים - זמן קצר וסביר לכל הדעות, באופן שתקופת מעצרו לא תהא ארוכה באופן יחסי.

המשיב יובא באמצעות שב"ס

זכות ערר כדין

ניתנה היום, ח' ז' אדר ב תשע"ד, 09 מרץ 2014, בנוכחות הצדדים.